

[Gudme.]

for sent. Det er bagvendt, og derfor er § 7 urimelig over for det almindelige handelsliv.

Så kan man trække tråden videre, som hr. Ejler Koch gør, og spørge: har vi så brug for en almindelig rentebestemmelse? Det er muligvis et spørgsmål; det kan vi diskutere, men så er det, som hr. Ejler Koch også var inde på det, vist ikke mere justitsministerens bord. Men skal vi have en almindelig rentebestemmelse, skal det heller ikke være den, så skal det være en rentebestemmelse, der siger, at det, købernen skal betale til sælgeren, er det rentetab, sælgeren har, og det er det, der svarer til det, han skal betale i banken eller sparekassen for at have sine driftsmidler til rådighed. Derfor er denne § 7 under alle omstændigheder uacceptabel.

Så vil jeg gerne til slut tilføje, at når vi ved, det netop er de hensyn, ministeren så gerne vil varetage, føler jeg mig egentlig fristet til efter fremkomsten af dette forslag at anmelde justitsministeren til forbrugerombudsmanden, for at kalde dette et forslag til rentelov er falsk varebetegnelse. Det er, som hr. Ejler Koch rigtigt påpegede det, en lov om noget mindre end de almindelige rentesatser. Det er alene en lov om morarenter. Derfor synes jeg, justitsministeren hastigt skal stille et ændringsforslag, der lyder: dette er ikke en rentelov, men en lov om morarenter; så skal jeg trække anmeldelsen tilbage.

Ebba Strange (SF):

I modsætning til, hvad der gælder for de fleste af de andre ordførere, er netop bestemmelserne i § 7 dem, der fik mig til at kigge positivt på dette lovforslag. Jeg vil måske ikke ligefrem indklage justitsministeren for forbrugerombudsmanden, men jeg må indrømme, at jeg fik lidt de samme tanker, da jeg så dette lovforslag. Jeg tænkte: skal vi nu have en rentelov? Jeg synes, det er meget fint i sådan et godt kapitalistisk samfund at få en lov om renten, og så læste jeg med interesse, hvad det gik ud på. Men det var altså ikke nogen rentelov, og det er der jo flere andre end mig der har sagt.

Tilbage er jo stadig væk mulighederne for at aftale eller følge almindelig handelsbrug eller anden sædvane, som der står i § 1, og bestemme højere rentesatser end morarenten.

Socialistisk folkeparti tilsluttede sig ikke i realiteten den hævelse af morarenten, der skete i 1973. Det er selvfølgelig ikke det, vi skal di-

skutere, det ved jeg godt, og det skal ikke i sig selv få os til at gå imod lovforslaget, men vi er på den anden side meget bekymrede, for vi synes, at det, der her foreslås, er meget væg, eftersom man jo stadig væk kan kræve meget mere end morarenten, og alle de andre områder røres der ikke ved, kun ved denne ene ting.

Så vil jeg godt sige positivt, at det, der foreslås som forbrugerbeskyttelse, nemlig at morarenten først kan opkræves fra 30 dage efter, at skyldneren har fået at vide, at han nu skal betale, anser vi for at være en positiv beskyttelse. Vi anser i det store og hele skyldnerne i de forhold, som denne lov drejer sig om, for at være de svage parter, der ikke i samme grad som dem, der har noget til gode, kan spekulere, kan få kassekreditter og kan styrke deres likviditet på anden måde. Derfor vil vi i hvert fald tilslutte os de bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, der ligger i dette lovforslag, men vi stiller os i øvrigt lidt skeptiske, fordi det efter vores formening er en meget lille ting. Men vi vil arbejde med det i udvalget og se, hvad vi kan få ud af det.

Hagen Hagensen (KF):

Det er gået mig, som det er gået andre, der har talt om dette lovforslag, at man troede, man skulle igennem en hel lovgivning om renter. Det skal man altså ikke. Jo mere jeg læste på forslaget og de bemærkninger, der knytter sig dertil, jo mere kom jeg egentlig til at tænke på H. C. Andersen og hans eventyr »Kejserens nye klæder«: der er ikke blevet så mange flige tilbage.

Der er enkelte ting, om hvilke jeg vil sige noget. Jeg synes, det er godt, at man får fastlagt, hvilke terminer der skal beregnes rente fra; det vil vi gerne være med til at kigge på. Men jeg deltager som foregående ordførere i en meget stor skepsis over for bestemmelsen i § 7. Jeg tror ikke, den yder nogen forbrugere beskyttelse, når man ser på, hvad der også er nævnt i bemærkningerne, at det forud kan aftales, at den kreditrente, der er tale om, også skal være gældende som den rente, der betales, når der er tale om, at man er i mora.

Derfor vil det antagelig komme til at gå sådan, at man får beskyttet nogle ganske enkelte, og så kommer det i samme omfang til at gå ud over den lille mand, der har pengene til gode. For alle de store kædeforretninger, og hvad dertil hører, skal nok sørge for, at deres kontrakter indeholder skrevne bestemmelser